

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

جیمز او. نیل
فرستنده: عثمان حیدری
۱۸ اپریل ۲۰۱۹

دروغ‌های جنگی

با این‌که مدتهاست عدم صحت «حمله کیمیائی» در دوما به اثبات رسیده ولی غرب کماکان این روایت جعلی را رها نمی‌کند.

ادعا شد که روز ۷ اپریل ۲۰۱۸ یک حمله کیمیائی در دوما، شهری در کشور عربی سوریه صورت گرفته است. رسانه‌های مابین استریم تصاویر دراماتیکی از «قربانیان» این حادثه به ویژه کودکانی با دهان‌های کف کرده که با شیلنگ آب شست و شو می‌شدند، را به طور گسترده پخش کردند. این تصاویر تقریباً همگی توسط گروهی که به نام «کلاخود سفیدها» شهرت یافته‌اند که از طرف رسانه‌های غربی به عنوان یک سازمان حفاظت از مردم غیرنظامی معرفی می‌شوند تهیه شده بود.

ولی این «کلاهخود سفیدها» در اصل شعبه‌ای از MI6 انگلیس هستند که توسط انگلیس تعلیم و از طرف بریتانیا و ایالات متحده آمریکا حمایت مالی می‌شوند. «حمله کیمیائی» مفروض به دول ایالات متحده آمریکا، فرانسه و بریتانیا بهانه داد تا با راکت به هدف‌های سوری حمله کنند. تقریباً یک صد راکت پرتاب شد که خانه و مسکن مردم غیر نظامی را ویران کرد و آنان را به قتل رساند؛ بسیاری از راکت‌ها به هدف نرسیدند زیرا توسط نیروی ضد هوایی سوریه منهدم و یا منحرف شدند.

نتیجه‌گیری سریع

روز یکشنبه پس از حمله نخست وزیر وقت استرالیا «مالکم تورنبول» طی یک کنفرانس مطبوعاتی یک سلسله از ادعاهای ناوارد مطرح کرد. او حمایت «قوی» دولت خود از این حمله نظامی را اعلام کرد و به روسیه فشار آورد که از اتوریته خود استفاده کرده و تضمین کند که سلاح‌های کیمیائی نابود گردند.

به نظر او همین‌طور روسیه باید از نفوذ خود استفاده کرده و تضمین کند که «این حمله کیمیائی به طور اساسی مورد تحقیق و بررسی قرار گیرد.» او دولت اسد را متهم به این حمله کرد و اقدام نظامی ایالات متحده، بریتانیا و فرانسه را «هدفمند، مناسب و مسؤولانه» خواند. او حتی (برای این‌که فشار بر روسیه را شدت بخشد) کوشش کرد واقعه دوما را با مورد «اسکرپال» در سالیس‌بوری مربوط کند.

انتخاب زمان و همین‌طور تلاش برای مربوط کردن این دو حادثه به هم تصادفی نبود. هردوی آنها بخشی از سازو کار برای بدنام کردن روسیه بود زیرا دخالت این کشور در جنگ سوریه خلاف امیال «تغییر رژیم دهنندگان» در لندن و واشنگتن نقطه عطف تعیین کننده در جنگ بود.

فاکت و مدرک؟ مسأله جنبی و مزاحم

در رابطه با حقوق بین‌الملل که تعیین کننده است و همین‌طور واقعیت‌ها (که امروز تقریباً بدون استثناء صادق اند) تفاوت فاحشی میان گفتمان سیاسی و وضعیت واقعی وجود دارد. این امر در مورد «اسکرپال» به نحو بارزی آشکار شد، که در جای دیگر به طور مبسوط و خوب به ثبت رسیده است. (مثلاً روز ۳ مارچ ۲۰۱۹ در

(<http://www.theblogmire.com>)

بپردازیم به جنبه حقوقی حمله راکتی به سوریه.

بمباران «هدفمند، متناسب و مسؤولانه» یک کشور مستقل تنها در دو مورد مجاز است: یا باید این حمله برای دفاع از خود صورت گیرد (یعنی کشورهایی که حمله می‌کنند خود مورد حمله واقع شده باشند، که در این مورد ظاهراً صادق نیست و یا این‌که این اقدام از طرف شورای امنیت ملل متحد مجاز اعلام گردد. که این مورد نیز صدق نمی‌کند. مانند بسیاری از تاخات و تازه‌های نظامی استرالیا در سراسر جهان، برای دخالت در سوریه نیز هیچ نوع مجوز قانونی وجود نداشت، هر چند که استرالیا این بار فقط در کنار گود ایستاده بود و دیگران را تحریک می‌کرد.

شرکت استرالیا به عنوان همپیمان ایالات متحده آمریکا (کشوری که مدام قوانین بین‌الملل را زیر پا می‌گذارد) در گروه ائتلافی که در سوریه می‌جنگد، دارای هیچ پایه حقوقی نیست. دولت استرالیا که در سال ۲۰۱۴ این وضعیت را از نظر

حقوقی مورد بررسی قرار داد، اگر از موضع حقوقی خود مطمئن است چرا کماکان از انتشار نتایج این مشاورات حقوقی خودداری می‌کند؟ اوضاع عینی در محل نیز موضع «تورنبول» را به هیچ وجه تأیید نمی‌کند. «تورنبول» روسیه را مورد انتقاد قرار می‌دهد که چرا در شورای امنیت از حق وتوی خود استفاده کرده است تا مانع از بررسی و تحقیق جنایت استعمال سلاح‌های کیمیایی گردد. ولی در واقع هم روسیه و هم سوریه از سازمان منع سلاح‌های کیمیایی OPCW درخواست کردند که واقعه دوما را مورد بررسی قرار دهد. کمیسیون تحقیقاتی OPCW روز ۲۱ اپریل ۲۰۱۸، یعنی دوهفته بعد از حمله مفروض تحقیقات خود را آغاز کرد. گروه‌های جهادگرا در ابتداء مانع از تحقیقات شدند و کارمندان OPCW توانستند تنها زیر چتر حمایت ارتش سوریه و دژبان روسیه وارد مناطق تعیین‌کننده شوند.

نتایج تحقیقات - که رسانه‌ها مسکوت می‌گذارند

روز ۶ جولای ۲۰۱۸ گزارش موقت این سازمان منتشر شد که نتیجه‌گیری کرده بود: «در نمونه‌های محل و پلاسماي خون قربانیان مشکوک به مسمومیت هیچ اثری از گاز سارین و یا مشتقات ناشی از آن یافت نشد». استعمال گاز سارین اتهام عمده علیه دولت سوریه بود. این گزارش موقت زیاد مورد توجه رسانه‌ها قرار نگرفت. گزارش نهائی تحقیقات OPCW روز ۱ مارچ ۲۰۱۹ انتشار یافت. انسان اگر بخواهد متن دقیق این گزارش را در رسانه‌های باب روز غربی پیدا کند باید مدت زیادی جست و جو کند. درک دلیل سکوت رسانه‌ها زیاد مشکل نیست. گزارش OPCW استدلال رئیس جمهور امریکا ترمپ، نخست وزیر انگلیس «می» و نخست وزیر استرالیا «تورنبول» را نفی می‌کند. موانع زیادی در راه تحقیقات OPCW ایجاد گردید. «کلاخود سفیدها» و دوستان جهادگرایشان کلیه «قربانیان» کشته‌شده حمله کیمیایی مفروض را سوزانده و یا دفن کرده بودند. محل دفن آنها در اختیار بازرسین قرار داده نشد و در نتیجه مواد کالبد شکافی در اختیار محققین قرار نداشت. «قربانیان» این حمله قبل از این که حمله مفروض کیمیایی صورت گرفته شده باشد به کادر پزشکی و پزشکان کشیک بیمارستان دوما تحویل داده شده بودند. هیچ یک از «قربانیان» علائم تماس با گاز کیمیایی و یا عصبی را نشان نمی‌داد. تیم تحقیقاتی OPCW یک سلسله از آنالیزهائی را در منطقه‌ای که گویا مورد اصابت سلاح‌های کیمیایی قرار گرفته بود، صورت داده بود ولی در اینجا نیز اثری از وجود سلاح کیمیایی مطرود دیده نشده بود. دو استوانه زرد رنگ به عنوان عامل مرگ قربانیان ارائه شده بود. ولی حتی این «مدارک» نیز قابل استفاده نبود زیرا از طرف جهادگرایان تغییر مکان داده و در دو محل مختلف قرار داده شده بود به طوری که نمونه‌برداری‌ها از محل قابل استفاده نبود. OPCW قادر نبود بگوید که چگونه ممکن بود برای پخش گاز کیمیایی از این استوانه‌ها استفاده کرد. چون هیچ‌جا اثری از مواد سمی یافت نشد، لذا بسیار محتمل است که این استوانه‌ها تنها برای منحرف کردن بوده است. در تأیید این احتمال تیم OPCW در یکی از تعمیرگاه‌های جهادگرایان که برای ساختن بمب استفاده می‌شد، یک استوانه فلزی شبیه دیگر پیدا کرده بود. اگر رسانه‌ها اصولاً در این مورد خبری منتشر ساختند، آن را به این صورت تعریف کردند که دولت سوریه این اجسام را وارد منطقه کرده. OPCW چنین نظری را تأیید نمی‌کند.

صحنه‌سازی ... با این حال سوریه و روسیه مقصر اند!

آنچه که OPCW پیدا کرد آثار کلرین بود ولی کلرین یک ماده کیمیایی معمولی و مورد استفاده خانگی است و از این رو در لیست سلاح‌های کیمیایی مطرود قرار ندارد. گذشته از این کلرین نمی‌کشد چه رسد به این تعداد عظیمی قربانی

به جای گذاردن. کادر پزشکی که از طرف OPCW مصاحبه شد گفته بود که قربانیانی که در بیمارستان مورد درمان قرار گرفته بودند دچار عوارض ناشی از استنشاق گرد و غبار و دود بوده‌اند. هیچ یک از آنان دچار جراحات تهدیدآمیزی نبود و یا جانش را در بیمارستان از دست نداده است. در نتیجه به غیر از غیرقانونی بودن حمله در واقع هیچ پایه و اساسی برای حمله ایالات متحده، بریتانیا و فرانسه وجود نداشت. به همان اندازه نیز هیچ توجیهی برای ادعای صریح «تورنبول» مبنی بر تقصیر سوریه و کمک روسیه برای یک حمله کیمیائی به مردم غیرنظامی وجود نداشت.

فارغ از بی‌اثرکردن ادعای امریکا و دیگران (از جمله حمایت ناشیانه و بد تورنبول) ایالات متحده و رسانه‌های باب روز هنوز اسد را مسئول استعمال سلاح کیمیائی می‌کنند تا ادامه اشغال سرزمین سوریه را توجیه کنند.

نه خوش‌خوانده و نه از نظر قانونی محق

حتی همین اشغال نیز قوانین و حقوق بین‌الملل را نقض می‌کند. همین «گفتمان» در محافل حاکم در ایالات متحده در این مورد که آیا باید آرزوی اولیه ترمپ در مورد خروج از سوریه را پذیرفت یا نه، غیرواقعی و مضحک به نظر می‌رسد، هرچند که در این میان ترمپ از این آرزو صرف‌نظر کرده است. این‌طور به نظر می‌رسد که اصلاً به فکرشان خطور نکرده که نه مهمان خوش‌خوانده‌اند و نه از نظر حقوقی مجازند که در سوریه ماندگار شوند.

شاید بهتر باشد که یک تولیدکننده تلویزیونی سابق BBC حرف آخر را داشته باشد. «ریام دیلاتی» روز ۱۳ فبروری ۲۰۱۹ در توئیتر خود نوشت: «پس از ششماه تحقیق می‌توانم بدون شک و تردید ثابت کنم که واقعه معروف در بیمارستان دوما یک صحنه سازی بود.» آیا رسانه‌ها و سیاستمداران ما قادر خواهند بود به همین اندازه صداقت از خود نشان داده و از روسیه و سوریه پوزش بطلبند (که هم بحق است و هم لزومش از مدت‌ها پیش محسوس می‌گردد) احتمالاً باید مدت‌های مدیدی در انتظار آن باشیم.

«جیمز او. نیل» یک وکیل دادگستری و حقوقدان است. تخصص او در حقوق بین‌المللی به ویژه ژئوپولیتیک می‌باشد. او در دانشگاه برگن (ناروی)، دانشگاه وایکاتو (نیوزلاند) و به عنوان پرفسور میهمان در دانشگاه «لوان لا نف» در بلجیم تدریس کرده است.

منبع: روبیکون

تارنگاشت عدالت